

ਅਮਰੀਕਾ ਲਈ ਭਵਿੱਖ ਅਤੇ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 - ਨੰਬਰ ਦੇ

ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖਾਣਾ

Jeff Pippenger

2023-08-24

ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਹਰ ਨਾ ਲਾ।"

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ, "ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਹਰ ਨਾ ਲਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਜੇ ਅਨਿਆਈ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਹੋਰ ਅਨਿਆਈ ਹੀ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਲਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਹੋਰ ਮੈਲਾ ਹੀ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਧਰਮੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਹੋਰ ਧਰਮੀ ਹੀ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਹੋਰ ਪਵਿੱਤਰ ਹੀ ਰਹੇ।" ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 22:10, 11.

ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਸਤਕ ਹੈ ਜੋ ਸੱਤ ਮੋਹਰਾਂ ਨਾਲ ਮੋਹਰਬੰਦ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਸਿੰਘਾਸਨ ਉੱਤੇ ਬੈਠਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਪੁਸਤਕ ਵੇਖੀ ਜੋ ਅੰਦਰੋਂ ਅਤੇ ਪਿੱਛਲੇ ਪਾਸੇ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੱਤ ਮੋਹਰਾਂ ਨਾਲ ਮੁਹਰਬੰਦ ਸੀ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 5:1।

ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲੀ ਆਯਤ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਵਰਣਨ ਸੱਤਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਤੱਕ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਪਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯਿਸੂ, ਜੋ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਪੁਸਤਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੋਹਰਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਛੇਵੀਂ ਮੋਹਰ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਮੋਹਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਛੇਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਐਸੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੱਤਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਛੇਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਆਖਰੀ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਪਾਂਦੇ ਹਾਂ।

ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਮਹਾਨ ਦਿਨ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਕੌਣ ਠਹਿਰ ਸਕੇਗਾ? ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 6:17।

ਅਧਿਆਇ ਸੱਤ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਅਤੇ "ਵੱਡੀ ਭੀੜ" ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਧਿਆਇ ਸੱਤ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਅਸੀਂ ਮੋਹਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੱਤਵੀਂ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਅਧਿਆਇ ਦਸ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ। ਸਰਲ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਜੋ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੋਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, "ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ" ਹੀ ਹਨ।

ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ, ਜੇ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, Future for America ਨੇ ਇਹ ਪਛਾਣਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ" ਕਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। "ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ" 11 ਅਗਸਤ 1840 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 ਤੱਕ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਜੋੜਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ" "ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਉਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।" ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ Habakkuk's Tables ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਲਈ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਹਕੀਕਤਾਂ ਨਾਲ ਅਪਰਿਚਿਤ ਹਨ।

ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਬਾਰੇ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਭੂਤਕਾਲ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸੱਚਾਈ ਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਸਾਲ ਦੇ ਅਗਸਤ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹਟਾ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਸਮਝ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ, ਫਿਰ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਉੱਤੇ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਾਂਗੇ। ਇਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਦੋ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜੋ ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ

ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਪਹਿਲਾ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ ਦੇ ਉਸ ਸੱਚ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ, ਜੋ ਹੁਣ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਲਈ ਸੱਚਾਈ ਦੀਆਂ ਕਈ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਯਥੋਚਿਤ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇੱਥੇ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਹੋ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਧੀਰਜ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦੂਜਾ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰਜਕ੍ਰਮ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਆਡੀਓ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਤਨਾ ਉਹ ਪੜ੍ਹ ਅਤੇ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਲੇਖ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸਮਾਂ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਮਾਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਹੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵੱਲ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਲਵੰਤ ਦੂਤ ਨੂੰ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਉਤਰਦਾ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ, ਜੋ ਬੱਦਲ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਇੰਦਰਧਨੁਸ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮੂੰਹ ਸੂਰਜ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰ ਅੱਗ ਦੇ ਥੰਮ੍ਹਾਂ ਵਰਗੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਪੈਰ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ, ਅਤੇ ਖੱਬਾ ਪੈਰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਸਿੰਘ ਗਰਜਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪੁਕਾਰਿਆ, ਤਾਂ ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਉਚਾਰੀਆਂ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਉਚਾਰ ਚੁੱਕੀਆਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਲਿਖਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ; ਪਰ ਮੈਂ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, “ਜੇ ਕੁਝ ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਨੇ ਉਚਾਰਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕਰ ਦੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਲਿਖ।” ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੂਤ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਅਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਚੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੌਂ ਖਾਈ ਜੋ ਯੁੱਗਾਂ-ਯੁੱਗਾਂ ਤੱਕ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਰਚਿਆ, ਕਿ ਹੁਣ ਹੋਰ ਦੇਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇਗੀ; ਪਰ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਰਹੀ ਵਜਾਉਣ ਲੱਗੇਗਾ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੇਦ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਸਾਂ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਜੇ ਅਵਾਜ਼ ਮੈਂ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਸੁਣੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, “ਜਾ, ਉਹ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਲੈ ਜੋ ਉਸ ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜੋ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ।” ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦੂਤ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ।” ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾ ਜਾ; ਇਹ ਤੇਰੇ ਪੇਟ ਨੂੰ ਕੌੜਾ ਕਰੇਗੀ, ਪਰ ਤੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਦ ਵਾਂਗ ਮਿੱਠੀ ਹੋਵੇਗੀ।” ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਦ ਵਾਂਗ ਮਿੱਠੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਧਾ, ਮੇਰਾ ਪੇਟ ਕੌੜਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਤੈਨੂੰ ਫਿਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ, ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ, ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨੀ ਹੈ।” ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 10:1-11।

ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਉੱਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦਿਆਂ, ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ:

“ਜਿਸ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾ ਸੀ। ਆਪਣਾ ਸੱਜਾ ਪੈਰ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਖੱਬਾ ਸੁੱਕੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰੱਖਣਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲ ਮਹਾਨ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿ੍ਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜਾ ਭਾਗ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਰਵੇਚ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਯੁੱਗੋਂ-ਯੁੱਗ ਹੋਰ ਵੀ ਤੀਵ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਅੰਤਿਮ ਦਿ੍ਸ਼ਾਂ ਤਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਚਤੁਰਾਈਪੂਰਣ ਕਾਰਜ ਆਪਣੇ ਚਰਮ ਬਿੰਦੂ ਤਕ ਪਹੁੰਚੇਗਾ। ਸ਼ੈਤਾਨ, ਬੁਰੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ, ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜੋ ਸੱਚ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ। ਪਰ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਧਿਆਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਾਲ ਇਕਤਾ ਕਰ ਲਈ ਹੈ।

“ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤ ਗੜਗੜਾਹਟਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਉਚਾਰਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਿਵੇਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ: ‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕਰ ਦੇ, ਜੋ ਸੱਤ ਗੜਗੜਾਹਟਾਂ ਨੇ ਉਚਾਰਣ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।’ ਇਹ ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ‘ਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਯੂਹੰਨਾ

ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਅਨਮੁਹਰ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਵੇਖਦਾ ਹੈ। ਤਦ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ, ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਯੋਗ ਸਥਾਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਅਨਮੁਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ।”

“ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਇੱਕ ਹੀ ਹਨ। ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ; ਇੱਕ ਮੁਹਰਬੰਦ ਪੋਥੀ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਈ ਪੋਥੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਉਹ ਭੇਦ ਸੁਣੇ ਜੋ ਗੱਜਨਾਂ ਨੇ ਉਚਾਰੇ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਲਿਖੇ। ”

“ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਜੋ ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਰੇਖਾਕਰਨ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਾਪਰਨੀਆਂ ਸਨ। ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਜਾਣਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਹੀ ਪਰਖ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਅਦਭੁਤ ਅਤੇ ਉੱਚ ਕੋਟੀ ਦੇ ਸੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਉਸ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਪੈਰ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ਪਥ ਨਾਲ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਨਾ ਰਹੇਗਾ।” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਜੋ “ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ” ਉਤਰਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਮਸੀਹ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਕੁਝ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਖਾਧਾ, ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਸਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੀ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਕੋਲ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਕੋਲ। ਇਸ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਿਤ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮਸੀਹ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਉਤਰੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਕਰਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਕਦੋਂ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਤਦ ਵੀ ਉਹ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਖਾਣਾ ਸੀ, ਇਹ ਦਰਸਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਧਰਮ ਨੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਚਾਦਰ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੂੰ ਕਦੋਂ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ। ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਨਾਲ ਉਤਰੇ, ਉਹ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲੀ ਕਲੀਸਿਆ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦਾਤਮਕ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਮਿਲਰਾਈਟ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਵਾਅਦਾਤਮਕ ਲੋਕਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਐਸੇ ਲੋਕ ਸਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਨਬੀ ਕਦੇ ਵੀ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਖੰਡਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਥੋਂ ਬਾਤ ਕਰਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ, ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਸੁਣ ਸਕਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਕੋਲ, ਉਸ ਬਾਗ਼ੀ ਕੌਮ ਕੋਲ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਉਹ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਰ ਅੱਜ ਦੇ ਇਸੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪਰਾਧ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਢੀਠ ਸੰਤਾਨ ਅਤੇ ਕਠੋਰ-ਦਿਲ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹੀ, ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ, ਭਾਵੇਂ ਸੁਣਨ ਜਾਂ ਭਾਵੇਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ, (ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਾਗ਼ੀ ਘਰਾਣਾ ਹਨ,) ਤਾਂ ਭੀ ਜਾਣ ਲੈਣਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਨਬੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰ, ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਤੋਂ ਡਰ, ਭਾਵੇਂ ਕੰਡੇ ਅਤੇ ਝਾੜੀਆਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਬਿਛੂਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਸਦਾ ਹੋਵੇਂ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਭੈਭੀਤ ਨਾ ਹੋ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਬਾਗ਼ੀ ਘਰਾਣਾ ਹਨ। ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸੁਣਨ ਜਾਂ ਭਾਵੇਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਤਿ ਬਾਗ਼ੀ ਹਨ। ਪਰ ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਜੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਸੁਣ; ਉਸ ਬਾਗ਼ੀ ਘਰਾਣੇ ਵਰਗਾ ਬਾਗ਼ੀ ਨਾ ਹੋਈ; ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਖਾ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਦੇਖੋ, ਇੱਕ ਹੱਥ ਮੇਰੀ ਵੱਲ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਸਕਰੋਲ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਅੰਦਰੋਂ ਅਤੇ ਬਾਹਰੋਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਲਾਪ, ਸੋਗ ਅਤੇ ਹਾਏ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਜੇ ਕੁਝ ਤੈਨੂੰ ਮਿਲੇ ਉਹ ਖਾ; ਇਹ ਸਕਰੋਲ ਖਾ, ਅਤੇ ਜਾ ਕੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਨਾਲ ਬੋਲ। ਤਦ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਕਰੋਲ ਖਵਾਇਆ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਆਪਣਾ ਪੇਟ ਖਵਾ, ਅਤੇ

ਆਪਣੀਆਂ ਅੰਤੜੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਕਰੇਲ ਨਾਲ ਭਰ ਲੈ ਜੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤਦ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਮਿੱਠਾਸ ਲਈ ਸ਼ਹਿਦ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਜਾ, ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬਚਨਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੋਲ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜੀਬ ਬੋਲੀ ਅਤੇ ਕਠਿਨ ਭਾਸ਼ਾ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਨਾ ਹੀ ਬਹੁਤੀਆਂ ਐਸੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਕੋਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੋਲੀ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਕਠਿਨ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਚਨ ਤੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ, ਜੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਭੇਜਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੇਰੀ ਸੁਣ ਲੈਂਦੇ। ਪਰ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਘਰਾਣਾ ਤੇਰੀ ਨਾ ਸੁਣੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ: ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਸਾਰਾ ਘਰਾਣਾ ਢੀਠ ਅਤੇ ਕਠੋਰ-ਦਿਲ ਹੈ। ਦੇਖ, ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਚਿਹਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਮੱਥਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਚਕਮਕ ਤੋਂ ਭੀ ਕਠੋਰ ਹੀਰੇ ਵਾਂਗ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਮੱਥਾ ਕੀਤਾ ਹੈ: ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰ, ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਭੈਭੀਤ ਹੋ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਬਾਗ਼ੀ ਘਰਾਣਾ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਮੇਰੇ ਉਹ ਸਾਰੇ ਬਚਨ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਖਾਂਗਾ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣ। ਰਿਜ਼ਕੀਏਲ 2:1-3:10।

ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਉਸ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਨਾਲ ਉਤਰੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਲਿਆ ਅਤੇ ਖਾਧਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ “ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਮਿੱਠਾਸ ਲਈ ਸ਼ਹਿਦ ਵਰਗੀ” ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਅਤੇ ਰਿਜ਼ਕੀਏਲ—ਦੋਵੇਂ ਹੀ—ਮਸੀਹ ਦੇ “ਹੱਥ” ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਰਿਜ਼ਕੀਏਲ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਯੂਹੰਨਾ ਵੀ, “ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ” ਲਈ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਨਾ ਕਿ ਇਸਰਾਏਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ। ਜੇ ਇਸਰਾਏਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਉਹ ਸੁਨੇਹਾ ਸੁਣਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦੇ, ਪਰ ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ “ਸਾਰਾ ਘਰਾਣਾ” “ਢੀਠ ਅਤੇ ਕਠੋਰ-ਦਿਲ” ਹੈ। ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਪੂਰਾ ਘਰਾਣਾ (“ਸਾਰਾ ਘਰਾਣਾ”) ਸਰਬਥਾ ਬਾਗ਼ੀ ਸੀ। 1840 ਵਿੱਚ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚਲੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਰਥ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਭਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ।

ਭਾਵੇਂ ਇਸਰਾਏਲ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਾ ਸੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਨਬੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਜੇਤਿ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ “ਨਬੀ” ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜੋ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ” ਰਿਹਾ ਸੀ। ਨਬੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਨਬੀ ਨੂੰ ਦੂਤ ਗਬਰਈਲ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਗਬਰਈਲ ਨੇ ਆਪ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਹ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਉਤਰੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਸ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੇਲੇ ਉਤਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਛਾਇਆ ਮੂਸਾ ਰਾਹੀਂ ਜਲਦੀ ਹੋਈ ਝਾੜੀ ਦੇ ਕੋਲ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਉਹੀ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਪੱਥਰ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਸੁਧਾਰਕ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

“ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕੰਮ ਹਰ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇਕ ਮਹਾਨ ਸੁਧਾਰ ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੋਖੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਤੀਰੇ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਸਦਾ ਹੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਰਤਮਾਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਦਾ ਸਮਾਨਤਰ ਅਤੀਤ ਦੇ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਿਆਂ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੇ ਪਾਠ ਹਨ।” *The Great Controversy*, 343.

11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਓਟੋਮਨ ਸਰਵੇਚਤਾ ਦਾ ਪਤਨ (ਜੋ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਅਤੇ ਰਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੇ ਉਹ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਖਾਧੀ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ “ਹੱਥ” ਵਿੱਚ ਸੀ), ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ “ਸਸ਼ਕਤੀਕਰਨ” ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ “ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ” ‘ਤੇ “ਪਹੁੰਚਿਆ” ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਨਿਯਮ—ਇੱਕ ਦਿਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ—ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੁਆਰਾ “ਸਸ਼ਕਤ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਮੰਦਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੇਲੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।

“ਨਥਾਨਾਏਲ ਦਾ ਡੋਲਦਾ ਹੋਇਆ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੁਣ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ‘ਰੱਬੀ, ਤੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈਂ; ਤੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈਂ।’ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ‘ਕੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਿ ਮੈਂ

ਤੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਅੰਜੀਰ ਦੇ ਰੁੱਖ ਹੇਠਾਂ ਵੇਖਿਆ, ਤੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈਂ? ਤੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੇਖੇਗਾ।' ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਸੱਚ ਸੱਚ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਸੀਂ ਆਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਅਤੇ ਉਤਰਦੇ ਵੇਖੋਗੇ।''

"ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੇ ਕੁਝ ਚੇਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹੀ ਕਲੀਸਿਆ ਦੀ ਨੀਂਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਯਤਨ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਦੋ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵੱਲ ਦਿਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਲੱਭਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਕੋਲ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹ ਫ਼ਿਲਿੱਪੁਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਥਾਨਾਏਲ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲ ਪਿਆ।" Spirit of Prophecy, volume 2, 66.

ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਖੁੱਲੀ ਹੋਈ ਲੈ ਕੇ ਉਤਰੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸੁਧਾਰ-ਚਲਹਿਰ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੂਰਵ-ਰੂਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਇਕ ਸੁਧਾਰ-ਚਲਹਿਰ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਉਹ ਸੁਧਾਰਾਤਮਕ ਚਲਹਿਰ ਜਿਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹੀ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਸੀ। ਜਲਦੀ ਹੋਈ ਝਾੜੀ ਦੇ ਕੋਲ ਮੂਸਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉਤਰਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੇਲੇ ਉਤਰੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਅੱਗੇ ਚਲ ਕੇ 1840 ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣੀ, ਜੋ ਫਿਰ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਠਾਰਹ ਦਾ ਬਲਵਾਨ ਦੂਤ ਉਤਰਾ।

ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ "ਆਗਮਨ," ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ "ਆਗਮਨ," ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ "ਆਗਮਨ" — ਇਹ ਸਭ ਦੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਿਖਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਰਮਪੱਤਰ ਸੀ। ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸੱਚਾਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਿੰਨੇ ਦੂਤ, ਚਾਹੇ ਆਪਣੇ ਆਗਮਨ ਵੇਲੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵੇਲੇ, ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਯੂਹੰਨਾ ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ "ਸਮਰੱਥ ਕੀਤਾ ਗਿਆ," ਜੋ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ 1798 ਵਿੱਚ "ਆਇਆ" ਸੀ।

ਕਿਸੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ "ਆਗਮਨ" ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ "ਸਾਮਰਥੀਕਰਨ" ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਕਰਨ ਯੋਗ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੇਦ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅੰਸ਼ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਧਿਆਨ ਕਰੋ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰਾਂ ਦੇ ਉਸ ਦੂਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਕਰੋ ਕਿ ਹਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਵਿਭਾਜਨ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੇ ਦੋ ਵਰਗ ਬਣਦੇ ਹਨ।

"ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਰੁਚੀ ਵਿਖਾਈ ਗਈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਸਵਰਗ ਨੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ [ਪਹਿਲਾ ਦੂਤ] ਨੂੰ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਤਰ ਕੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਵੇ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੂਤ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਤੋਂ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਅਤਿਅੰਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾਮਈ ਜੇਤ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਕਾਰਜ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕ੍ਰੋਧ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਭੀੜਾਂ ਨੇ ਉਸ ਜੇਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਜਾਪਦੇ ਸਨ, ਜਦਕਿ ਹੋਰ ਆਨੰਦਿਤ ਅਤੇ ਉਤਸਾਹ-ਭਰਪੂਰ ਸਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੇ ਉਹ ਜੇਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਖ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਕਰ ਲਏ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੀ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਭ ਉੱਤੇ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਭੀ ਕੁਝ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਆਏ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ। ਅਨੇਕ ਮਹਾਨ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ। ਸੇਵਕਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਖੇਰੀ ਗਈ ਜੇਤ ਦਾ ਡਟ ਕੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਘਨਿਸ਼ਟ ਰੂਪ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਏ।

“ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੂਤ ਇਸ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੁਸਤਾਈ ਨਾਲ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਉਤਨੇ ਅਨੇਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋਤ ਤੋਂ ਹਟਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਣ। ਜਿਸ ਸਮੂਹ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਜਾ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗਹਿਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਦੇ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਰਗੀ ਮੂਲ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਤਦ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਜੋ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਦਾ ਲੇਖ ਦਰਜ ਕਰੇ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ, ਜੋ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਉਸ ਸਵਰਗੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਤਿਰਸਕਾਰ, ਠੱਠੇ ਅਤੇ ਘ੍ਰਿਣਾ ਨਾਲ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਗਏ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਪਰਚਾ ਫੜੇ ਉਸ ਲੱਜਾਜਨਕ ਲੇਖ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। ਸਾਰਾ ਸਵਰਗ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਨੁਯਾਇਆਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਿਆ ਗਿਆ।”

“ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵੇਖੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਕੀਤੇ ਸਮੇਂ ‘ਤੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ। ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪ੍ਰਚਾਰਨਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਉਹ ਕੰਮ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪੂਰਾ ਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਅੰਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਹਾਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਲਈ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਤੱਕ ਦੇਖਣ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਅਤਿਆਵਸ਼ਕ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕਰਨ ਤੱਕ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ।

ਜਿਵੇਂ ਸਮਾਂ ਬੀਤਦਾ ਗਿਆ, ਉਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੂਤ ਦੀ ਜੋਤ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗ੍ਰਹਿਣ ਨਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਤਨਜ਼ ਅਤੇ ਹਾਸੇ ਨਾਲ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ ਮੁੜੇ। ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮੀ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਿਤ ਕੀਤਾ। ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤ ਜਾਣ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤਰਾਜ਼ੂ ਵਿੱਚ ਤੋਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਘਾਟੇ ਪਾਏ ਗਏ। ਉਹ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਲਗਭਗ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚਲਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮੀ ਅਨੁਯਾਇਆਂ ਦੀ ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ।

“ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੰਦੇ ਵਿੱਚ ਫਸਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਸੰਖਿਆਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹੀ ਰਾਹ ਨਾਲ ਸੁਰਗ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸੁੱਧ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਓਨ ਵਿੱਚ ਪਾਪੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ-ਪ੍ਰੇਮੀ ਕਪਟੀਆਂ ਨਾਲ ਰਲਿਆ-ਮਿਲਿਆ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸੱਚੇ ਚੇਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਸਨ; ਪਰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਲੋਕ ਪਵਿੱਤਰਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਤੀਵ ਲਾਲਸਾ ਨਾਲ ਧਧਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਰਾ ਕਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਬਚੇ ਹੋਏ ਅੰਸ਼ ਨਾਲ ਸਹਾਨੁਭੂਤੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖਦਾ ਸੀ।”

“ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ [ਦੂਜਾ ਦੂਤ] ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਤਰਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਿਖਤ ਰੱਖੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਕਿਹਾ, ‘ਬਾਬਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ, ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ।’ ਫਿਰ ਮੈਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸੁਰਗ ਵੱਲ ਉੱਪਰ ਉਠਾਉਂਦੇ ਵੇਖਿਆ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਸਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਆਸ ਨਾਲ ਤੱਕਦੇ ਹੋਏ। ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਐਸੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ ਕਿ ਮਾਨੋ ਮੁਰਖਤਾ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਟਿਕੇ ਰਹੇ ਹੋਣ, ਜਿਵੇਂ ਮੌ ਰਹੇ ਹੋਣ; ਤਾਂ ਵੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਡੂੰਘੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਤੋਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪੁਰਤੀ ਲਈ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਓਹੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1843 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1844 ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੇਕਸ਼ਾ ਬਖਸ਼ੀ। ਤੋਂ ਭੀ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਬਹੁਸੰਖਿਆਕਾਂ ਕੋਲ ਉਹ ਜੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ 1843 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਮੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।”

“ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਸਵਰਗੀ ਸੈਨਾ ਨੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਗਹਿਰੀ ਰੁਚੀ ਨਾਲ ਨਿਗਰਾਨਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਬਹੁਤੇ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਤਿਰਸਕਾਰ ਅਤੇ ਠੱਠੇ ਨਾਲ ਮੁੜ ਪਏ ਜੋ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਠੱਠੇ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਠਾਂ

ਤੋਂ ਇਹ ਬਚਨ ਨਿਕਲੇ, 'ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਗਏ!' ਇਕ ਦੂਤ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖ ਲਿਆ। ਦੂਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਠੱਠਾ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹਨ।' ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸੇ ਵਰਗੇ ਇਕ ਪਾਪ ਵੱਲ ਮੁੜ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਲੀਆਹ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਚਾਦਰ ਇਲੀਸ਼ਾ ਉੱਤੇ ਆ ਡਿੱਗੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਦੁਸ਼ਟ ਜਵਾਨਾਂ ਨੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਨਾ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ, ਇਲੀਸ਼ਾ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਠੱਠੇ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰਦੇ ਰਹੇ, 'ਚੜ੍ਹ ਜਾ, ਹੇ ਗੰਜੇ ਸਿਰ ਵਾਲਿਆ; ਚੜ੍ਹ ਜਾ, ਹੇ ਗੰਜੇ ਸਿਰ ਵਾਲਿਆ।' ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸੇਵਕ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਓਥੇ ਹੀ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਭੋਗੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਦਾ ਮਖੌਲ ਉਡਾਇਆ ਅਤੇ ਠੱਠਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਦੰਡਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨਾਲ ਖੇਡ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਹਲਕੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਯਿਸੂ ਨੇ ਹੋਰ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਉੱਡ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਢੀਲੇ ਪੈ ਚੁੱਕੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਜੀਵਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਦਮ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਜੋ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਦੂਤ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਸਮਰਥਾ ਅਤੇ ਜੋਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣ ਵਾਸਤੇ, ਤੁਰੰਤ ਧਰਤੀ ਵੱਲ ਉੱਡ ਗਏ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਜੋਤ ਚਮਕੀ ਜਦੋਂ ਦੂਤ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, 'ਵੇਖੋ, ਦੂਲਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ।' ਫਿਰ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਏ ਹੋਏ ਲੋਕ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਨਾਲ ਸੁਰ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲੱਗੇ, 'ਵੇਖੋ, ਦੂਲਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ।' ਦੂਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਈ ਜੋਤ ਹਰ ਥਾਂ ਹਨੇਰੇ ਨੂੰ ਚੀਰਦੀ ਹੋਈ ਪਹੁੰਚ ਗਈ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਇਸ ਜੋਤ ਨੂੰ ਫੈਲਣ ਤੋਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਪੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਸਵਰਗ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਨਾਲ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜੋਤ ਅਤੇ ਸਮਰਥਾ ਨਾਲ ਵੀ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਾ ਸਕਦੇ ਕਿ ਮਸੀਹ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਰਸਤਾ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਜੋਤ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਪੂਰਾ ਜਤਨ ਕੀਤਾ, ਤੈਥੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੂਤ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹੇ...."

"ਜਿਵੇਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਾਲੇ ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਤਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਵਾਸਤੇ ਤੀਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਭੇਜਿਆ। ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਰਚਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉਤਰਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਡਰਾਉਣੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪਰਖ ਅਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਦੀ ਘੜੀ ਵਿਖਾ ਕੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ। ਦੂਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਉਹ ਦਰਿੰਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੂਰਤ ਨਾਲ ਘਣੇ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਅਨੰਤ ਜੀਵਨ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਕੱਲੀ ਆਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਡੋਲ ਬਣੇ ਰਹਿਣ। ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਫੜੀ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।' ਤੀਜਾ ਦੂਤ ਆਪਣਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ: 'ਇੱਥੇ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਧੀਰਜ ਹੈ: ਇੱਥੇ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।' ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਦੁਹਰਾਏ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਅਕਾਸ਼ੀ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਦੇ ਮਨ, ਜੋ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵੱਲ ਮੋੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅੰਤਿਮ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਦਇਆ ਅਜੇ ਵੀ ਠਹਿਰੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਗਿਆਨਤਾ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਇਸਚਿੱਤ ਧਰਮੀ ਮੁਰਦਿਆਂ ਲਈ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਜੀਵਤਾਂ ਲਈ ਵੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਭ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਮਸੀਹ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮਰ ਗਏ, ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਬਾਰੇ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕਰਦਿਆਂ ਅਗਿਆਨਤਾ ਵਿੱਚ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਸੀ।" Early Writings, 245-254.

ਉਸੇ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਫ਼ੇ ਅੱਗੇ, ਹੁਣੇ ਹੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਹੀ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਦਾ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਿਆਂ, ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨੂੰ

ਮਸੀਹ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਉਹ ਦੇ ਗਵਾਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਪਰਖ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਗਲੀ ਪਰਖ ਤੱਕ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਲਈ ਹਰ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

“ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਟੋਲੀ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਜੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਅਡੋਲ ਖੜੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਾਣਤਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਸਰੀਰ ਦੇ ਸਥਾਪਿਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਡਰਾਮਾਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਵੱਲ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਤਿੰਨ ਪੈੜਾਂ ਵਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ—ਪਹਿਲੇ, ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਦੂਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਹਾਇ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਠੋਕਰ ਨੂੰ ਹਿਲਾਏ ਜਾਂ ਇੱਕ ਪਿੰਨ ਨੂੰ ਵੀ ਖਸਕਾਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਅਤਿ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।’ ਮੈਨੂੰ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਮਹਿੰਗੇ ਮੁੱਲ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਸਹਾਰ ਕੇ ਅਤੇ ਕਠੋਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਦਮ ਦਰ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਅਡੋਲ ਮੰਚ ਉੱਤੇ ਖੜਾ ਨਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਚ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨੀਂਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਵੇਖਿਆ। ਕੁਝ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕਦਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਨੀਂਹ ਵਿੱਚ ਖਾਮੀਆਂ ਕੱਢਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਚ ਹੋਰ ਵੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਕੁਝ ਮੰਚ ਤੋਂ ਹਟ ਗਏ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਲਗਭਗ ਸਭ ਹੀ ਮੰਚ ਉੱਤੇ ਅਡੋਲ ਖੜੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਗਏ ਸਨ, ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੀ ਮਹਾਨ ਨਿਰਮਾਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅਦਭੁਤ ਕਾਰਜ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਅਡੋਲ ਮੰਚ ਤੱਕ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਕਤਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਉੱਪਰ ਉਠਾ ਕੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਉੱਤੇ ਪਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੰਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਮ੍ਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਮੁੜ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆ ਖੜੇ ਹੋਏ।”

“ਮੈਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਆਗਮਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵੱਲ ਮੁੜ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਇਲਿਆਹ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ [ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ] ਯਿਸੂ ਦਾ ਮਾਰਗ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਤੋਂ [ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ] ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਾ ਲੈ ਸਕੇ। ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਥਾਂ ਖੜਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਬੂਤ ਵੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਸੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਹੋਰ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਕੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ [ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ]। ਇਹ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪੇਂਤੀਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਦੀ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ, [ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਅਠਾਰ੍ਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੂਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ] ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦਾ ਮਾਰਗ ਸਿਖਾਉਂਦੀ। ਮੰਦਰ ਦੇ ਪਰਦੇ ਦਾ ਚੀਰਿਆ ਜਾਣਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਬਲੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਧੀਆਂ ਹੁਣ ਹੋਰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਮਹਾਨ ਬਲੀ ਅਰਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਜੋ ਪੇਂਤੀਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਉਤਰੀ, ਉਸ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਤੋਂ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਲਹੂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਇਸਚਿੱਤ ਦੇ ਲਾਭ ਉਡੇ। ਪਰ ਯਹੂਦੀ ਪੂਰੀ ਹਨੇਰ ਵਿੱਚ ਛੱਡੇ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਸਾਰੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਗਵਾ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਧਾਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਾਰੇ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਨਿਰਰਥਕ ਬਲੀਆਂ ਅਤੇ ਚੜ੍ਹਾਵਿਆਂ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਲਈ ਸੀ, ਤਥਾਪਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਦਲਾਵ ਦਾ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਾ ਲੈ ਸਕੇ।”

“ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਚਾਲ ਦੇਖ ਕੇ ਭੈ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਸ ਦੇ ਲਾਜਜਨਕ ਅਤਿਆਚਾਰਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਪਤਰਸ ਵਾਂਗ ਉਸ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਾਂਗ ਉਸ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ। ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ, ਜੋ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਲਈ ਉਸ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ। ਸਾਰਾ ਸਵਰਗ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ, ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਸਲੀਬ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸਮੇਂ ਅੰਸੂ ਵਗਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਮਖੌਲ ਉਡਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਭਰਮ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਘਿ੍ਰਣਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ; ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਤੋਂ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੇ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨ ਦੇ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਇਸ ਕਦਰ ਹਨੇਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚਾਨਣ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ, ਜੋ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਰਾਹ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਮਮਾਤਰ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵੱਲ ਦੇ ਰਾਹ ਦੀ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਥੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਬਿਨੈ-ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ। ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਾਂਗ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਕੰਮੇ ਬਲਿਦਾਨ ਅਰਪਣ ਕੀਤੇ, ਉਹ ਵੀ ਉਸ ਭਾਗ ਵੱਲ ਆਪਣੀਆਂ ਨਿਕੰਮੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਛੱਡ ਚੁੱਕਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਇਸ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਕੇ, ਧਾਰਮਿਕ ਰੂਪ ਧਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਮਸੀਹੀਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵੱਲ ਮੋੜਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਆਪਣੇ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਅਚਰਜ-ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਿਆਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫੰਦੇ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਫਸਾ ਦੇਵੇ।” *Early Writings*, 258–261.

ਪੁਸਤਕ *Early Writings* ਵਿੱਚੋਂ ਲਏ ਗਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ *Future for America* ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਰਾਹੀਂ ਬਾਰੰਬਾਰ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਸੱਚਾਈਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਅਣਗੌਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਮੀਲ-ਪੱਥਰ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਈ ਸੁਧਾਰਕ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਉੱਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹਨ। ਹਰ ਸੁਧਾਰਕ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੀਲ-ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਭੇਦ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕੇ ਕਿ ਕੋਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਕਦੋਂ “ਪਹੁੰਚਦਾ” ਹੈ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਉਹ “ਸਮਰੱਥ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।” ਇਹ ਵੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ, ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਂਤਰ ਸੁਧਾਰਕ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਹਨ, ਸੁਧਾਰਕ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੀਲ-ਪੱਥਰਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

“ਸੱਤ ਗੱਜਾਂ,” ਜੋ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਆਰੰਭ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹੀ ਉਹ ਜੋਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਅਮੇਹਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ “ਸੱਤ ਗੱਜਾਂ” ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ: “ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਘਟਣੀਆਂ ਸਨ,” ਅਤੇ “ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਉਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।” “ਸੱਤ ਗੱਜਾਂ” ਵਿੱਚ ਆਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੀ ਮੇਹਰ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ।

“ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ” ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ “ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ” ਵਾਪਰੀ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਇਹ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਨੇ ਕੀ ਉਚਾਰਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਗਿਆ ਉਸ ਆਗਿਆ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ

“ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਉਚਾਰੀਆਂ, ਤਾਂ ਯੂਹੰਨਾ ਲਈ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੁਕਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ: ‘ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਨੇ ਉਚਾਰਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕਰ।’”

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੋਵੇਂ 1840 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ-ਪ੍ਰਦਾਨੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖਾਣ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਉਸ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਤਪੰਨ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ ਦਿੱਸਣ ਲੱਗਾ।

ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਮਿਲੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਬਣ ਗਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ, ਹੇ ਸੈਨਿਆਂ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਨਾ ਬੈਠਿਆ, ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਆਨੰਦ ਕੀਤਾ; ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਹੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਕੱਲਾ ਬੈਠਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਪੀੜਾ ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਕਿਉਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਘਾਵ ਅਸਾਧ ਕਿਉਂ ਹੈ, ਜੇ ਚੰਗਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੂਠੇ ਜਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਜਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਟਿਕਦੇ ਨਹੀਂ? ਇਸ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਤੂੰ ਮੁੜ ਆਵੇਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਫਿਰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਨਿਕੰਮੇ ਵਿਚੋਂ ਕੀਮਤੀ ਨੂੰ ਕੱਢ ਲਏਂ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਉਹ ਤੇਰੇ ਵੱਲ ਮੁੜਣ, ਪਰ ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵੱਲ ਨਾ ਮੁੜੀਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਲੋਕ ਲਈ ਪਿੱਤਲ ਦੀ ਘੇਰੀ ਹੋਈ ਕੰਧ ਬਣਾ ਦੇਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਲੜਨਗੇ, ਪਰ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਨਾ ਪਾਉਣਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਅਤੇ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹਾਂ, ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਤੋਂ ਛੁਡਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਭਿਆਨਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਤੋਂ ਤੈਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਾਂਗਾ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ 15:16-21।

ਯਿਰਮਿਆਹ ਨੇ ਉਸ ਨਿੱਕੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਬਚਨ ਲੱਭ ਲਏ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਯੂਹੰਨਾ ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਨੇ ਲੱਭੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖਾ ਲਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਜਿਹਾ ਸੰਦੇਸ਼ (ਪਾਣੀ) ਬਣ ਗਿਆ ਜੋ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਪਰ “ਝੂਠ” ਦੇ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਇਹ ਕੁੰਜੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯਿਰਮਿਆਹ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਮਿੱਲਰਾਈਟ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਠਿਕਾਣਾ ਲਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਹੱਥਕੁਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਹਿਰੇਦਾਰੀ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੁਰਜ ਉੱਤੇ ਠਹਿਰਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਤੱਕਦਾ ਰਹਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਆਖੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੀ ਉੱਤਰ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਖਿਆ, ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਿਖ, ਅਤੇ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਲਿਖ, ਤਾਂ ਜੋ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ ਉਹ ਦੌੜ ਸਕੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਅਜੇ ਨਿਯਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੈ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬੋਲੇਗਾ ਅਤੇ ਝੂਠਾ ਨਾ ਠਹਿਰੇਗਾ; ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਠਹਿਰਦਾ ਹੋਇਆ ਜਾਪੇ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਆਵੇਗਾ, ਉਹ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਹੱਥਕੁਕ 2:1-3.

ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ 1843 ਦੇ ਅਗਵਾਨੀ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ “ਹੱਥ” ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

“ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ 1843 ਦਾ ਚਾਰਟ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ; ਕਿ ਅੰਕ ਉਹੋ ਜਿਹੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਕੁਝ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਉੱਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਨਾ ਸਕੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਹਟਾਇਆ ਨਾ ਗਿਆ।” Early Writings, 74.

1843 ਦਾ “ਨਿਯੁਕਤ ਸਮਾਂ” ਉਸ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਉਹ 1843 ਦਾ ਚਾਰਟ ਕਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ 1842 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਹੱਥਕੁਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿ “ਦਰਸ਼ਨ ਲਿਖ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਕੇ ਲਿਖ।” ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ “ਤਖ਼ਤੀਆਂ” ਉੱਤੇ, ਅਰਥਾਤ ਬਹੁਵਚਨ ਵਿੱਚ, ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪਛਾਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ 1843 ਦੇ ਚਾਰਟ ਦੀ ਭੁੱਲ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹਟਾ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੇਧ 1850 ਦੇ ਪਾਇਨੀਅਰ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਉਸ ਭੁੱਲ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਯਿਰਮਿਆਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ

ਨੂੰ ਖਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ 1843 ਦਾ ਨਿਯੁਕਤ ਸਮਾਂ ਪੂਰਾ ਨਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਗਏ।

ਜਦੋਂ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨੇ 1840 ਵਿੱਚ ਉਹ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਖਾਧੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ "ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਆਨੰਦ" ਸੀ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਆ ਪਹੁੰਚੀ, ਤਦ ਉਹ ਹੁਣ "ਆਨੰਦਿਤ" ਨਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ "ਹੱਥ" ਦੇ ਕਾਰਨ "ਇਕੱਲਾ ਬੈਠ ਗਿਆ।" ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੱਥ ਨੇ "ਕੁਝ ਗਿਣਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤੀ" ਨੂੰ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨੇ ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਉੱਤੇ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਸੀ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਾਅਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ "ਮੁੜ ਆਵੇ," ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ "ਮੂੰਹ" ਵਾਂਗ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਜੇ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਆਪਣੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਪਛਾਣ ਲੈਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਮੂੰਹਬੋਲਿਆ ਸਾਧਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਜੋ ਠੀਕ-ਠੀਕ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਕਦੋਂ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੋਰ ਦੇਰੀ ਨਾ ਕਰੇਗਾ।

ਇੱਥੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ "ਆਗਮਨ" ਅਤੇ "ਸਮਰਥਨ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ" ਇੱਕ ਜੀਵਨ-ਮੌਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਦੂਤ ਇੱਕ ਕ੍ਰਮਵੱਧੀ ਪਰਖ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪੜਾਅ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਅਭੀਪ੍ਰੇਤ ਬਿੰਦੂ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧ ਕਰਕੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ 1989 ਵਿੱਚ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਦੇ ਆਗਮਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹੀ ਬਾਅਦ ਸੱਤ ਗੜਗੜਾਹਟਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਛੇ ਆਇਤਾਂ ਮੁਹਰ-ਰਹਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤੱਥਾਪਿ ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਸੱਤ ਗੜਗੜਾਹਟਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਹਰ-ਰਹਿਤਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 1798 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਮੋਹਰ ਖੁਲ੍ਹਣ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਮੋਹਰ ਖੁਲ੍ਹਣ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਉਤਪੰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹਟਾ ਲਿਆ (ਮੋਹਰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ), ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ।

ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਅੰਤ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕਥਾ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ 1989 ਵਿੱਚ ਖੁਲ੍ਹਣ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਖੁਲ੍ਹਣ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹਟਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਠਹਿਰਾਅ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ 18 ਜੁਲਾਈ 2020 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਤੂੰ ਮੁੜ ਆਵੇਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਫਿਰ ਲਿਆਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹੇਂਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਅਮੋਲਕ ਨੂੰ ਨਿਕੰਮੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰੇਂ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇਂਗਾ; ਉਹ ਤੇਰੀ ਵੱਲ ਮੁੜਣ, ਪਰ ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵੱਲ ਨਾ ਮੁੜੀਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਲੋਕ ਲਈ ਪਿੱਤਲ ਦੀ ਘੇਰੀ ਹੋਈ ਕੰਧ ਬਣਾਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਲੜਣਗੇ, ਪਰ ਉਹ ਤੇਰੇ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਨਹੀਂ ਪਾਵਣਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹਾਂ, ਤੈਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ, ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਛੁਡਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਭਿਆਨਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਤੈਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਾਂਗਾ।
ਯਿਰਮਿਯਾਹ 15:19-21.